Holkot, Robertus: Super sapientiam Salomonis
Basel: [Johann Amerbach, and Johann Petri de Langendorff?], 1489, 1489 Seite 369

causa hortaṫ inq̄ri: hic desideriū suggerit epu-
landi. Et in fine ep̄le sic deridēdo cōcludit. O
vos felicissimos dixerim quoꝝ ꝛ religio cri-
mē est ꝛ vita suppliciū. ¶ Circa istā clausulā. Et
tā magna mala pacē appellant. Uideo ꝙ in cōi
mō loquēdi tria magna mala pacis noīe glori-
anṫ. Interdū eñ vocaṫ pax lꝫ indigne beniuo
lētia libidinose familiaritatis: interdū violētia
calūniose fraternitatꝭ: ꝛ īterdū negligētia sce-
lerose impunitatꝭ. Prima est pax carnaliū pec-
catoꝝ. Scd̄a est pax mūdialiū ꝯspiratorū. Ter
tia est pax curialiū prelatoꝝ. ¶ Prima pax scꝫ
carnaliū peccatorū reperiṫ inter adulterū ꝛ ad
ulterā: fornicatorē ꝛ fornicatricē: vt dicat muli
er illud Can̄. viij. Ego murus ꝛ vbera mea sic
turris ex quo facta sū corā eo quasi pacē repe-
riens. Talis pacific⁹ fuit Salomon. d̄ q̄ Eccī.
xlvij. Salomō impauit in dieb⁹ pacis. Et cito
post sequiṫ. Inclinasti femora tua mulierib⁹:
habuisti ptātē in corpe tuo: dedisti maculaꝫ in
gloria tua. In dieb⁹ belli ꝛ aduersitatis hoīes
nō vacāt libidini sed in dieb⁹ ocij. Uñ Dauid
cū ociareṫ in domo Joab existēte in bello adul
teriū cōmisit. ij. Regū. xj. Sic ciuitas romana
cū bellis ꝛ discordijs ꝯtra carthaginē vexareṫ:
virtuosis exercitijs colebaṫ. Sed poſtq̄ cartha-
go subuersa fuit. ocio: libidini ꝛ gule tota se de
dit vt plus nocuerit rome euersa carthago q̄
prius nocebat aduersa: sicut dicit Aug⁹. iij. de
ciui. dei. ca. xix. In hoꝝ signū mensis Marci⁹
deo belli fuit ꝯsecratus. Uñ ille ē mensis in q̄
solēt reges ad bella pcedere. ij. Regū. xj. Et sta
tim imediate mēsis sequēs q̄ est aprilis Uene-
ri ē dedicat⁹. In cui⁹ signū ꝙ finito belloꝝ exer
citio bonoꝝ operū: tpe pacis ꝛ ocij dn̄atur libi
do. iuxta illō Ouidij de remedio amorꝭ. Ocia
si tollas periere cupidinis arcus: Scd̄a est pax
mūdialiū ꝯspiratorū: que nihil aliud est q̄ vio
lētia quedā calūniose fraternitatꝭ qua mali se
colligāt ꝛ ꝯfederāt ad resistendū ꝛ nocendū iu
stis. Hec figuraṫ p amiciciā ꝛ pacē Herodis et
Pilati ꝯtra xp̄m. Et sicut videm⁹ ꝙ inṫ spinas
steriles ꝛ infructuosas lōge maior ē ꝯnexio q̄
inter arbores fructuosas: sic in malis ꝯgrega-
tionib⁹ ꝛ collegijs lōge fortior est coherētia bri
gosarū psonarū adinuicē ad se defendendū q̄
sit bonorū ad malos corrigēdū. Nau̅. j. Sicut
spine inuicē cōplectunṫ sic ꝯuiuiū eoꝝ pariter
potātiū. De ista pace dic p̄s. Zelaui sup iniq̄s
pacē iniquoꝝ: vidēs glo. i. inuidi eis ꝛ male tu
li pacē pctōꝝ. Tertia est pax curialiū p̄latorū ꝛ
hec nihil aliud ē q̄ quedā negligētia scelerose
īpunitatꝭ: qñ eñ p̄latus videt peccata notoria
subditorū ꝛ ea dissimulat scire: talis p̄latus vo
caṫ pacificus. ¶ Notandū ꝙ humectatio loco
rū circa aures q̄ vocātur tpa de lacte mulieris
inducit somnū. Sic cōsiliter qñ p̄latus hꝫ ver-
ba remissiōis ꝛ dulcedinis ad manifeste malos
inducit eos ad dormiendū in peccato suo. Uñ
v̈ba p̄latoꝝ ꝛ pphetarū antiquitus vocabanṫ
onera. Malach. j. On⁹ verbi dei ad israel. Et
in Esa. Onus damasci: on⁹ egypti: on⁹ tyri: ꝛ
sic de alijs. Debent eñ verba p̄lati esse onero-
sa ꝯtra ptinaces ꝛ rebelles: sed solatiosa ad de
uotos ꝛ hūiles. Sed distinguēdū videṫ de re-
missione ꝛ rigore in p̄latis: q2 si loquamur de
eoꝝ psonali iniuria vel de derogatiōe honoris
coꝝ inueniunṫ acutissimi ꝛ rigidissimi: nihil re
mittūt. Si vero agaṫ de iniuria illata deo: vel
de honoris diuini diminutiōe: ibi sūt remissis-
simi: nec curāt oīno. Cōtra tales loq̄ṫ Chryso.
sup Math. Episcop⁹ si debitū honoris nō ac-
ceperit a p̄sbytero: aut p̄sbyter a diacono: aut
diacon⁹ a lectore. irascitur ꝛ turbaṫ. Si aūt vi-
derit ep̄us p̄sbyterū: aut p̄sbyter diaconū: aut
diacon⁹ lectorē circa obsequiū ecclesie nō pma
nentē: aut alias peccātē in deū nō irasciṫ ei ne
q̄ curat. Quia oēs quidē de honore suo solli-
citi sūt: de honore aūt dei nullus. Hec Chryso.
Quis eñ esse pacificū ꝛ patientē in pprijs in
iurijs sit laudabile: esse tñ patientē in dei iniu
rijs ē sūme vituperabile in p̄lato. In cui⁹ figu
rā xp̄us sicut legim⁹ Math. iiij. qñ diabol⁹ si-
bi dixit. Si fili⁹ dei es dic vt lapides isti panes
fiāt: patiēter sustinuit: ꝛ p auctoritatē sacre scp̄-
ture eū cōfutauit. Iterū scd̄o qñ sibi siliter di-
xit. Si filius dei es: mitte te deorsuꝫ. Quia iste
due tēptatiōes nō fuerūt directe nisi cōtra hu
manitatē. Sꝫ in tertia tēptatiōe qñ dixit. Hec
oīa tibi dabo si cadens adorauerꝭ me: repulit
miserū cū idignatiōe dicēs. Uade sathana nō
tēptabis dominū deū tuū. Exod. x. Sup quē
locū dicit Chryso. Exemplo xp̄i discam⁹ iniuri
as nostras eq̄nimiter sustinere: dei aūt iniuri-
as neq̄ vsq̄ ad auditū sufferre. Qm̄ in pprijs
iniurijs eē q̄nq̄ patientē laudabile est. Iniuri
as v̈o dei dissimulare nimis impiū ē. Et d̄ ista
mala pace negligentie: prelatis dicit saluator.
Math. x. Nō veni pacē mittere sed gladiuꝫ. i.
acutā correctionē vitiorum.

Lectio. CLXVII.

Infandorū enim

idoloꝝ cultura oīs mali causa ē: ꝛ in
itiū ꝛ finis. Aut eñ dū letanṫ insani
unt: aut certe vaticināṫ falsa: aut viuūt iniuste:
aut piurāt cito. Dū eñ ꝯfidūt in idolis q̄ sūt si
ne aīa male iurātes noceri se nō sperāt. Utra-
q̄ igiṫ illis eueniēt digne qm̄ male senserūt de
deo attēdētes ad idola ꝛ iīuste iurauerṫ in ido
lo ꝯtēnentes iusticiā: nō eñ iurantiū est virtus
s; peccantiū pena pambulat sp iniustoꝝ puari
cationē. ¶ Postq̄ enumerata sūt vitia ꝛ moꝝ
corruptiōes q̄ ex idolatria pcreanṫ. In ista p-
te explicaṫ causalitas illa ꝛ ondiṫ specialiṫ quō
ex idolatria deriuanṫ falsitas ꝛ iniusticia. Et

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-277/0369
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG